

Rc Zorg en Welzijn d.d. 24 november 2015

agendapunt 7: Discussienota re-integratiebeleid

De VVD vindt deze voorliggende Discussienota re-integratiebeleid een knap stukje werk geleverd door een afdeling die in 2014 het best zwaar te verduren heeft gehad.

Deze nota neemt de raad mee in de historie en de veranderingen van het re-integratiebeleid vanaf 2007. Dat er nu pas een nieuwe nota komt heeft te maken met alle landelijke en lokale ontwikkelingen rond de participatie. De vraag die de raad hier gesteld wordt is: hoe groot of hoe klein moet het speelveld worden. De vorige nota “aan de slag” had als uitgangspunt ‘iedereen doet mee’ en er moest maatwerk geleverd worden. De vraag ligt nu aan ons voor, moet iedereen wel mee doen? Of is het misschien beter om streng aan de poort te zijn en daarmee de mensen overhouden die echt het re-integratiebudget nodig hebben?

Kan de wethouder ons uitleggen waarom wij zouden kunnen kiezen voor deze doelgroep?

De rijksbijdrage wordt niet meer geoormerkt en bij overschrijding moet de gemeente deze kosten zelf opvangen, kunt U ons aangeven hoe groot deze kans is ?

Bij de gemeentelijke kaders wordt een onderscheid gemaakt in deze nota tussen uitgangspunten transities en uitgangspunten coalitieakkoord. De VVD vindt dat de uitgangspunten van het coalitieakkoord een gevolg zijn van de transities en verzoekt ook dit deel toe te delen aan de gemeenteraad in plaats van de coalitie.

Dan komt de VVD bij de keuzes: er wordt aan de raad gevraagd een keuze te maken. De VVD is niet in staat om deze keuze te maken. De reden hiervoor is, dat geen enkele keuze de juiste zou zijn en er altijd de mogelijkheid blijft bestaan dat er iemand buiten de boot valt en dat kan niet de bedoeling zijn.

Uitgaande van de kennis en ervaring van de arbeidsconsulenten en de strenge selectie aan de voorkant, waardoor er 70% van de aanvragers overblijft die het echt er echt toe doen.

Onder welke doelgroep deze mensen vallen is niet van belang. Belangrijk is, dat er zoveel mogelijk mensen weer terug komen in het arbeidsproces en dat daar het budget en de energie naar toe gaat. Helaas ligt het feit er, dat er altijd een groep mensen zal blijven waar niets uit te halen valt. Je kunt beter niet trekken aan een dood paard, maar investeren in mensen die graag weer terug willen in de arbeidsmarkt.